Nr. 6 LISTOPAD 1935 Rok I

CENA 40 gr.

WIADOMOŚCI SZACHOWE

WARSZAWSKIEGO OKRĘGOWEGO ZWIĄZKU SZACHOWEGO

PRENUMERATA W KRAJU
kwart. . . . 1.—
półrocznie. 1.80
rocznie . . 3.50
ZAGRANICĄ
rocznie . . 6.—

WYDAWCA: Warszawski Okręgowy Związek Szachowy W-wa, Królewska 23, konto PKO 29696
REDAKTOR: Roman Paliński
REDAKCJA i ADMINISTRACJA: W-wa, Wspólna 58 m. 1, (czwartki godz. 16—17)
ADRES DLA KORESPONDENCJI: Stanisław Łękawski, W-wa Wspólna 58 m. 1

Turnieje drużynowe W.O.Z.SZ.

WOZSZ. rozpoczął dnia 28.XI b. m. doroczny turniej o mistrzostwo drużynowe klasy A. W dniu tym o godz. 17.30 w nowym przytulnym lokalu Warszawskiego Tow. Zwolenników Gry Szachowej mieszczącym się przy ulicy Królewskiej 23 odbyło się uroczyste otwarcie imprezy.

Po oficjalnej części uroczystości przystąpiono do losowania którego wynik jest następujący: 1. Klub Osadników Wojskowych, 2. Monopol Tytoniowy, 3. Klub Szachowy Pracowników Tramwajów Miejskich, 4. Państwowe Zakłady Lotnicze, 5. Philips, 6. Rembertów, 7. Klub Szachistów Pocztowej Kasy Oszczędności, 8. Klub Szachowy „YMCA“, 9. Ministerstwo Rolnictwa, 10. Warsz. Tow. Zwol. Gry Szachowej.

Następnie mistrz D. Przepiórka dał seans gry jednoczesnej na 30 szachownicach z wynikiem: + 16—10=4.

Rozgrywki klasy A odbywać się będą w niedziele o godz. 11, a klasy B w poniedziałki o godz. 18 w lokalu Warsz. Tow. Zwol. Gry Szachowej. Pierwsza runda kl. A rozegrana będzie w dniu 1 grudnia b. r. — klasy B — 9 grudnia b. r.

Ponieważ jednocześnie grać będzie w turnieju klasy A 60 szachistów, a w turnieju klasy B około 80 szachistów — imprezy te przez ujawnienie ich udowodnią wszystkim rozwój szachów „wszerz“ na terenie Okręgu Warszawskiego.

Drużyny klasy A walczą od roku 1933/34 o puhar przechodni ufundowany przez Prezesa PKO p. dr. Henryka Grubera — drużyny klasy B o wejście do klasy A. W roku 1932/33 pierwsze miejsce w turnieju klasy A zajęła drużyna Warsz. Tow. Zwol. Gry Szachowej — drugie Rembertów.

W roku 1933/34 I Warsz. Tow. Zwol. Gry Szachowej — II: — Sąd Okręgowy. W roku 1934/35 I Rembertów — II: — Philips.

Bogdan Cwilong

Mistrzostwo świata

„Gazeta Polska" z dn. 27.XI b. r. donosi: „Pomiędzy dr. Aljechinem i p. Euwe, którzy od kilku tygodni walczą w Amsterdamie o tytuł mistrza świata, wynikła podczas 21-ej rozgrywki gwałtowna sprzeczka. Tło tego konfliktu jest dość nieprzyjemne dla mistrza Aljechina. Zjawił się on mianowicie do rozgrywki w stanie tak „podchmielonym", że najmniejszej trudności nie przedstawiało dla p. Euwe pokonać przeciwnika, pomimo, że Aljechin dowodził, jakoby alkohol przynosił mu specjalną jasność myśli i ułatwiał rozgrywanie najtrudniejszych partji. Następstwa nadużycia alkoholu u słynnego szachisty są tak silne, że lekarz stanowczo zabronił mu brać przez pewien czas udział w turnieju, dopóki nie powróci do normalnego stanu zdrowia. Światowy Związek Szachistów postanowił wystosować do Aljechina upomnienie, ponieważ Euwe twierdzi, że w tych warunkach wygrana jego może być kwestjonowaną przez cały świat, gdyż nikt nie uwierzy zapewnieniu, że pobił przeciwnika według wszelkich przepisów turnieju i zwolennicy Aljechina będą napewno utrzymywać, że jego władze umysłowe były osłabione skutkiem nadużycia alkoholu".

Więc mecz został chwilowo przerwany w stanie: Euwe + 8, Aljechin +7 =6. Godnym ubolewania w tem wszystkiem jest fakt niedającego się zaprzeczyć spadku formy u mistrza świata, niepokoją zaś błędy popełnione przez d-ra Euwe. Dr. Euwe w mistrzostwie świata jest poniekąd „homo novus", więc cały świat szachowy ma prawo stosować do niego surowe kryterjum.

Morphy olśnił cały świat kalejdoskopowym przepychem kombinacji, jeszcze do nas dochowała się anegdotka: raz Morphy wymienił wszystkie figury i wygrał... linją!!! Potem był Stenitz, który głosił: niema żadnych linij, są tylko punkty, słabe punkty, które trzeba umiejętnie bronić i atakować i snuł swe głębokie strategiczne założenia, wygrywając, póki nie pojawił się Emanuel Lasker. Lasker, ten Gracz par excellence, hołdował mniemaniu: w grze szachowej nie można zwyciężać, analizując ją tylko w auli uniwersytetu, chcąc wygrywać należy grać! i grał, grał stale, przez wiele lat swego mistrzostwa (chyba, że ktoś nie chciał lub nie mógł przyjąć jego warunków pieniężnych), a robił to naogół najlepiej w świecie. Capablanca zadziwił świat swoją prostotą, partje jego to jakby końcówki od pierwszego posunięcia. Wtedy zaczynało się już biadać: Grze królewskiej zagraża remisowa śmierć, jest kilku ludzi na świecie, dla których na szachownicy niema tajemnic, szachy są dla nich za łatwe, możeby przestawić skoczka z gońcem lub wprowadzić dziesięciopunktowe stopniowanie zwycięstwa? Wówczas przyszedł Aljechin i zaprzeczał. Wie-

le się o nim mówiło już wcześniej, był wirtuozem gry pamięciowej, kombinował tak, że nawet stary kombinacyjny wyga Reti (o którym się podówczas mawiało, że jego 100-ruchowe kombinacje w przeciwieństwie do 2-ruchowych nie zawodzą nigdy) podziwiał go, a arcymistrz Tartakower uważał Aljechina oddawna za jedynego godnego etc. Aljechin zaprzeczał nie słowem, a czynem. Cóż może się równać z jego 21 partją przeciw Capablance: 21 partja o mistrzostwo świata w roku 1927.

Białe:	Czarne:
Capablanca	Aljechin
1) d2—d4	d7—d5
2) c2—c4	e7—e6
3) Sb1—c3	Sg8—f6
4) Gc1—g5	Sb8—d7
5) e2—e3	Gf8—e7
6) Sg1—f3	0—0
7) Wa1—c1	a7—a6
8) a2—a3	.....

Czarne zamierzyły bić na c4 i rozwijać dalej grę przez b5. Na 8) c5 mogłoby nastąpić Se4 poczem „punkt ciężkości“ przesunąłby się na skrzydło króla, tutaj jednak stoją czarne mocno. Biały nie może przeciwdziałać zamiarowi czarnych inaczej jak przez c×d e×d decyduje on jednakże nie przeszkadzać czarnym w realizacji planu i poprowadzić żywą grę, której wyników nie można przesądzać.

8) .... h7—h6

Czarny czuje się na skrzydle króla dostatecznie mocnym aby osłabić punkt g6 i tem dać cel do ataku, być może pionowego. Osiąga on tę korzyść, że piona h7 wrażliwego na ataki białego królewskiego gońca z zagrożonego pola usuwa bez straty czasu.

9) Gg5—h4	d5×c4
10) Gf1×c4	b7—b5
11) Gc4—e2	.....

Idea zdrowa: przeprowadzenie gońca na f3 i po wymienieniu go na Gb7 punkt c6 staje się słaby. Jednakże goniec z a2 wywierałby bezpośredni nacisk na centrum.

11) .... Gc8—b7

Czarny dopuszcza 12) b4 co pozwoliłoby mu na uderzenie 12).... a5, nie dałoby to czarnym jednakże żadnej przewagi, bowiem byłyby wkrótce zmuszone do c6 co osłabiłoby d6 i przesłoniło gońca. Zasługiwało na uwagę c5.

12) 0—0	c7—c5
13) d4×c5	Sd7×c5
14) Sf3—d4	Wa8—c8
15) b2—b4	....

Jest nie jasnem, do czego ten ruch zmierza. Można było 15) Gf3, poczem białe uzyskiwały nacisk na punkt c6. Czarne odpowiedziałyby Hb6 aby posiadać na przekątni f3—a8 gońca, względnie po wymianie gońców hetmana, zresztą biały nieźle wyczekuje wobec minimalnej słabości punktu c6.

15)	Sc5—d7
16) Gh4—g3	......

Białe grają zupełnie biernie.

16) .... Sd7—b6

Sygnalizuje c4 jako mocny punkt.

17) Hd1—b3	Sf6—d5
18) Ge2—f3	Wc8—c4

Aby móc grać Ha8 i Wf—c8.

19) Sc3—e4 Hd8—c8

Jeśli odrazu Ha8 to Sd6

20) Wc1×c4 Sb6×c4

21) Wf1—c1 Hc8—a8

22) Se4—c3

Znowu zupełnie biernie. Białe mogły grać Sc5 po G×c5, b×c Wf—c8 Ge2, dysponując jeszcze energją do walki.

22) .... Wf8—c8

23) Sc3×d5 Gb7×d5

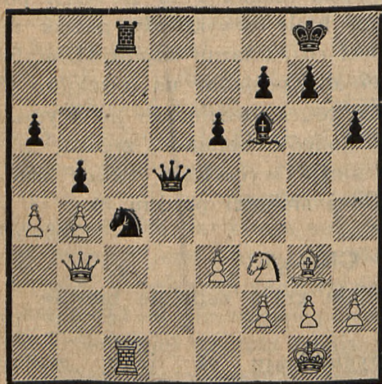
24) Gf3×d5 Hd8×d5

Białe skupione całkowicie obronnie. Czarny goniec ma punkty do ataku, biały — nie.

25) a3—a4 ...

Biały chce osłabić b5. Plan ten byłby dobry, gdyby biały skoczek mocno stał na d4, w obecnej jednak sytuacji jest łatwy do obalenia np. e5, Sf5 i b4 jest w dalszym ciągu uciskane. 25) f3 byłoby lepsze.

25) .... Ge7 –f6

Aljechin wynajduje jeszcze mocniejszy dalszy ciąg niż wyżej wzmiankowana gra pozycyjna.

26) Sd4—f3 ...

Po natychmiastowem 26) a×b, G×d4, 27) e×d, a×b, 28) Wd1, Wd8, 29) f3, lub 28) ... Sb6, 29) H×d5, S×d5, 30) Gd6, Wc4, 31) h3 i po cierpliwej obronie może zdołałyby białe uzyskać remis. (patrz djagr.).

26)... Gf6—b2!

Czarne chcą grać e5 bez barykadowania gońca. Biały nie może odpowiedzieć 27) W—d1 wobec 27).... S×e3, 28) W×d5, Wc1+, 29) Wd1, W×d1+, 30) H×d1, S×d1, 31) a×b, a×b, 32) Kf1, Gc3, 33) Gd6, f6 i czarne mają korzystną końcówkę.

Ale gra ta nie jest reprezentacyjną subtelnostką powyższego posunięcia. Nadzwyczajne jest obalenie ruchu 27) Wb1 przez Sa3. Powiązanie „wiszącego" piona a4 z zaniedbanym „lufcikiem" h2—h3 oraz zadaniem białej wieży strzegącej od matowych wtargnięć dokonane przez kombinacje Aljechina stawia jego nadzwyczajne wyczucie warjantów wygrywających na najwyższym poziomie. Mogłoby nastąpić: 28) H×b2, S×b1, 29) H×b1, Hb3, 30) Hf1, b×a, 31) h3, a3. 32) Gb5, f6, 33) Ga1, Hc4. Czarny osiągnął przez mistrzowską spójność gry pozycyjnej z kombinacją, przewagę dostateczną do zwycięstwa.

27) Wc1—e1 Wc8—d8

28) a4×b5 a6×b5

29) h2—h3 e6—e5

Sf3 będzie przepędzony z centrum i biały traci tam całe oparcie.

30) We1—b1 e5—e4
31) Sf3—d4 ...

Rozpacz lub przeliczenie się, ale partja była nie do uratowania, ponieważ panowanie nad linją d i mocne stanowisko skoczka na c4 stanowią zbyt wielki vor.

31) .... Gb2×d4
32. Wb1—d1 Sc4×e3

Poddał (uwagi według książki Emanuela Laskera „Lehrbuch des Schachspiels". Berlin, bez daty).

Wtedy przekonaliśmy się, że szachy są jednak dostatecznie trudne i malkontenci umilkli.

Ale co dziś wnosi Euwe? Prawda zwycięża Aljechina, co ciekawe właśnie w 21 partji meczu, ale jakaż kolosalna różnica! Gdzież podziało się jego „nadzwyczajne wyczucie warjantów wygrywających", jego „mistrzowska spoistość gry pozycyjnej z kombinacyjną".

Aljechin nadługo przed meczem z Euwe został już zwyciężony. I oto dzieją się rzeczy przykre. Szóstą partję meczową, którą tu cytujemy uważamy za symbol dnia.

Partja 6.

Dr. M. Euwe. Dr. A. Aljechin.

1) d2—d4 d7—d5
2) c2—c4 c7—c6
3) Sg1—f3 Sg8—f6
4) e2—e3 Gc8—f5
5) c4×d5 Sf6×d5

Aljechin rozgrywa debiut nieco ryzykownie. Wyprowadzanie gońca w czwartem posunięciu uważane jest za przedwczesne, zaś odbicie w piątem — skoczkiem, zamiast pionem, daje przewagę w centrum.

6) Gf1—c4 e7—e6
7) 0—0 Sb8—d7
8) Hd1—e2 Gf5—g4
9) h2—h3 Gg4—h5
10) e3—e4 Sd5—b6
11) Gc4—b3 Gf8—e7
12) a2—a4 0—0
13) a4—a5 Sb6—c8
14) a5—a6 ......

Ten marsz piona jest rozmaicie szacowany: z jednej strony czarne skrzydło hetmańskie ulega osłabieniu, z drugiej — czarne bierki dysponują ruchliwością. Aljechin zaleca 12) Sc3, Euwe jednakże obstaje przy a4, gdyż w innych wypadkach czarne wyzwalają się przez c6—c5.

14) ..... Hd8—b6
15) a6×b7 Hb6×b7
16) Gb3—a2 c6—c5

Po piętnastu posunięciach powstała b. trudna do ocenienia pozycja, w której Aljechin wykonał słabe posunięcie. Mistrz świata uważa za dobry dalszy ciąg zaofiarowanie piona e6, co daje mocną wolną linję. Atoli Flohr jest zdania, że Euwe mógł przyjąć ofiarę, a przewagę utrzymać.

17) d4—d5 Sd7—e5
18) g2—g4 Se5×f3+
19) He2×f3 Gh5—g6
20) Sb1—c3 Sc8—b6
21) Hf3—e2 e6—e5

Po tem posunięciu wydaje się, że czarne ubezpieczyły swe stanowisko.

22) Gc1—e3 a7—a6
23) h3—h4 .....

Wybitny teoretyk szachowy, Hans Kmoch, korespondent „Wiener Schach-Zeitung“ (z którego komentarzy głównie korzystaliśmy przy opracowywaniu tych uwag) nadmienia tutaj, iż ostatnie posunięcie białych, forsujące wymianę piona h za c, robi wrażenie harakiri, dalsza gra okazuje jednakże, że mistrz holenderski ocenił pozycję głęboko i poprawnie: słabość jego skrzydła królewskiego jest prawie niewyczuwalna wobec słabości skrzydła hetmańskiego przeciwnika.

23)	Ge7×h4
24) Ge3×c5	Wf8—c8
25) Gc5—e3	Gh4—e7
26) Wf1—c1	Ge7—d6
27) Sc3—d1	Wa8—b8
28) Wc1×c8+	Wb8×c8
29) Ga2—b1	Sb6—c4
30) Gb1—d3	Sc4×e3

Po trzydziestu posunięciach Euwe wyraźnie przeważał i winien był także według opinji samego Aljechina umocnić swą przewagę przez 31) S×e3 i 32) Sc4. Zamiast tego trwoni on czas na „pionożerstwo“.

31) Gd3×a6	Hb7—a7
32) He2×e3	Gd6—c5
33) He3—d3	......

Fatalne, nie na czasie zrabowanie piona, nadto słaby trzydziesty trzeci ruch, zamiast natychmiastowego 33) He2, umożliwia Aljechinowi osiągnięcie w niewielu posunięciach potężnego ataku na króla. Przed Euwem staje widmo klęski

33)	Wc8—b8
34) Hd3—e2	Ha7—e7
35) Wa1—c1	h7—h5
36) Wc1—c3	Wb8—b4
37) Ga6—d3	Wb4—b8
38) Gd3—b1	Gc5—d4
39) Wc3—h3	He7—g5
40) Kg1—g2	h5×g4

W tem miejscu partja została przerwana. Euwe zapisał swoje 41 posunięcie. Czas: białych 2 godz. 52 min., czarnych — 2 godz. 18 min.

Partję wznowiono nazajutrz:

41) Wh3—g3	Gg6—h5
42) Gb1—c2	Wb8—b6

Ruchem tym grożą czarne ustawieniem wieży na f6 i w ten sposób prowadzony atak na króla rozstrzygająco wzmocnić.

43) Sd1—e3 ...

Przedsięwzięta tem posunięciem ofiara piona z ewentualnem Sf5 jest „obroną rozpaczy“ zwykłe 43) ...... g6 zapewniało czarnym dalsze prowadzenie ataku.

43) ...... Wb6×b2

Aljechin wybrał drogę przewagi materjalnej.

44) He2—c4	Gd4×e3
45) Wg3×e3	Wb2—b6
46) Hc4—c8+	Kg8—h7
47) Hc8—f5+	Hg5×f5
48) e4×f5	f7—f6
49) We3—d3	Wb6—d6
50) Wd3—d1	Kh7—h6
51) Kg2—g3	Kh6—g5
52) Gc2—e4	g7—g6

Jak widzimy także wersja Aljechina jest zadawalającą i prowadzi niezbyt długą drogą do rozstrzygającego wyjaśnienia. Ostatnie posunięcie czarnych bardzo silne.

53) f5×g6 f6—f5
54) g6—g7 Gh5—f7
55) Wd1—h1 ......

Ruchem tym rozgrywa Euwe swą ostatnią kartę. Aljechin winien był teraz odblokować 55) ...... Wg6, a wynik partji byłby przesądzony.

55) ...... f5×e4

W powstałej po wymianie gońców końcówce wieżowej przewaga matrjalna czarnych nie wystarcza do wygrania.

56) Wh8, Wg6, 57) d6, W×d6, 58) g8H+G×g8, 59) W×g8+, Kf5, 60) Wf8+Ke6, 61) K×g4, Wd3, 62) We8+Kf6, 63) f4, e×f e. p. 64) Wf8, Ke6, 65) W×f3, Wd2, 66) Wf8, Wd3, 67) Wf3, Wd1, 68) Kg3, e4, 69) Wf8, Wd2, 70) We8+, Kf5, 71) We7, Wa2, 72) We8, Wb2, 73) We7. Remis.

Żaden z graczy mogąc wygrać nie wygrał. Aljechin nie jest już dawnym Aljechinem, ale Euwe nas nie olśniewa, na jego grę patrzymy bez entuzjazmu.

Czyż i szachowego tronu nie ominie to co spotkało dzisiaj mistrzów boxu: na tronie jest tolerowany „mistrz wszechwag", Braddock, zaś zwolennicy tego sportu entuzjazmują się wyłącznie spotkaniami oficjalnych outsider'ów.

Chcielibyśmy, aby pierwszy był naprawdę Pierwszym.

TEORJA

Mgr. Jerzy Stelmasiak

Blokada

w/g A. Nimzowitscha

Dokończenie

Pozycja jest następująca. Na skrzydle damy czarne usiłują uściślić blokadę zdwojonych pionów c; z drugiej strony białe wkrótce zerwą się do ataku pionowego na skrzydle królewskiem. Podkreślony ruch czarnych jest wstępnym w akcji blokowania białej falangi; 12) ... Hd8—d7!!! 13) h2—h3, Sc6—e7; 14) Hd1—e1, h7—h5! 15) Gc1—d2 (źle byłoby 15) Hh4, bo nastąpi Sf5; 16) Hg5?, Sh7; 17) H:h5, Sg3) ... Hd7—f5; 16) Kg1—h2, Hf5—h7! 17) a2—a4, Se7—f5 (z groźbą Sg4+, h:g4, h:g4+, Kg1, g3! i t. d.) 18) g2—g3, a7—a5, 19) Wf1—g1, Sf5—h6; 20) Ge2—f1, Gc8—d7; 21) Gd2—c1, Wa8—c8; 22) d4—d5 (stabilizacja skrzydła damy ukończona w obliczu 22... Ge6) ... Kg8—h8; 23) Sb3—d2, Wf8—g8; 24) Gf1—g2, g7—g5; 25) Sd2—f1, Wg8—g7; 26) Wa1—a2, Sh6—f5; 27) Gg2—h1, Wc8—g8; 28) He1—d1, g5:f4; 29) e3:f4, Gd7—c8; 30) Hd1—b3, Gc8—a6; 31) Wa2—e2, Sf5—h4; 32) We2—e3, Ga6—c8; 33) Hb3—c2, Gc8:h3; 34) Gh1:e4 (jeśli 34. K:h3, Hf5+, 35. Kh2 i nast. mat w trzech posunięciach) ... Gh3—f5; 35) Ge4:f5, Sh4:f5; 36) We3—e2,

h5—h4; 37) Wg1—g2, h4:g3+; 38) Kh2—g1, Hh7—h3; 39) Sf1—e3, Sf5—h4; 40) Kg1—f1, Wg8—e8 i białe poddają.

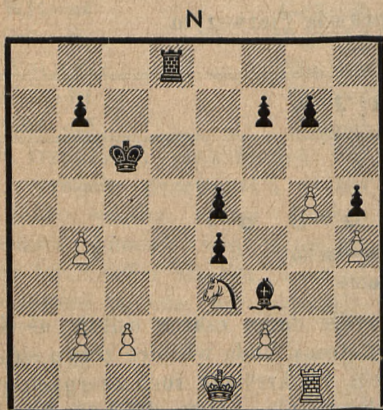
(Grozi 41 ... S:g2, 42. W:g2, Hh1+. 43 Ke2, H:g2+! i przeciw tej groźbie białe są bezsilne: jeśli 41. Ke1 to czarne matują Sf3+. 42. Kf1 (d1), Hh1+ i t. d.).

PARTJA Nr. 2 GOLZGAJSEN — NIMZOWITSCH (Drezno, 1926).

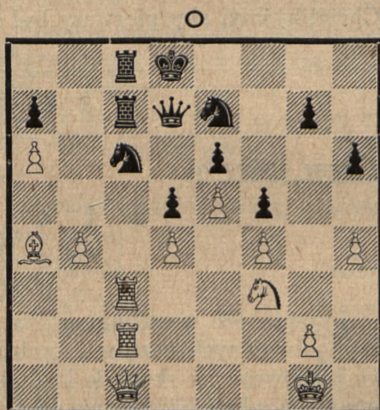
1) e2—e4, c7—c5; 2) Sg1—f3, Sb8—c6; 3) d2—d4, c5:d4; 4) Sf3:d4, d7—d5; 5) Gf1—b5 (lepiej 5. S:c6, b:c6; 6. e:d5, H:d5; 7. Sc3, H:d1+; 8. K:d1 i t. d.) ... d5:e4; 6) Sd4:c6, Hd8:d1+; 7) Ke1:d1, a7—a6; 8) Sc6—d4,+ a6:b5; 9)Sd4:b5, Gc8—g4+; 10) Kd1—e1, Wa8—d8; 11) Sb1—c3, e7—e5; 12) h2—h3, Gg4—h5; 13) g2—g4, Gh5—g6; 14) Sb5—c7+, Ke8—d7; 15) Sc7—d5, Kd7—c6; 16) Sd5—e3, Gf8—b4; 17) Gc1—d2, Sg8—e7; 18) h3—h4, h7—h5!

Czarne przygotowują odebranie postradanej przekątnej (d1—h5), w ciągu najbliższych 8 posunięć rozgrywa się ta pełna naprężenia walka, poczem już jest skończona. Jak się obrazowo wyraża N. — „przeciwnik skrępowany (i zablokowany) leży bezsilny i błaga o rozwiązanie duszącego go uścisku“...

N

O

19) g4—g5, Se7—f5! 20) Se3:f5, Gg6:f5; 21) Wh1—g1, Wd8—d4 (z groźbą e3!; g:e3, *W:h4)*; 22) a2—a3, Wh8—d8! 23) a3:b4, Wd4:d2; 24) Wa1—d1, Wd2:d1+; 25) Sc3:d1, Gf5—g4; 26) Sd1—e3, Gg4—f3; (patrz djagr. N). 27) c2—c4, b7—b5; 28) b2—b3, Wd8—d5; 29) Wg1—g3, g7—96; 30) Wg3—g1 (biała wieża ma do dyspozycji tylko te dwa ruchy (Wg3, Wg1), jeśli 30. Wh3, to 30... W:b3, 31. Kd2, Wd3+, 32. Kc2, b:c4 i ciąg 33. S:c1 uniemożliwione groźbą Gd1+ z wygraną wieży h3) ... Kc6—b7; 31) c4:b5, Kb7—b6; 32) Wg1—g3, Kb6:b5; 33) Wg3—h3, Kb5:b4; 34) Ke1—f1, Wd3:b3; 35) Kf1—g1, Wb3—b2; 36) Se3—d5+, Kb4—c4; 37) Sd5—e3+, Kc4—d3; 38) Se3—g2, Wb2—b1+; 39) Kg1—h2,

Kd3—e2; 40) Kh2—g3, Wb1—g1; 41) Wh3—h2, Ke2—f1! 42) Kg3—h3, Gf3:g2+ i poddają się.

Wśród przegranych przez N-a partyj jest jedna przegrana „na blokadę" i tę przywodzimy na końcu:

PARTJA Nr. 3 ALECHIN — NIMZOWITSCH (San Remo, 1931).

1) e2—e4, e7—e6; 2) d2—d4, d7—d5; 3) Sb1—c3; Gf8—b4; 4) e4—e5, c7—c5; 5) Gc1—d2, Sg8—e7; 6) Sc3—b5, Gb4:d2+; 7) Hd1:d2, 0:0; 8) c2—c3, b7—b6; 9) f2—f4, Gc8—a6; 10) Sg1—f3, Hd8—d7; 11) a2—a4; Sb8—c6; 12) b2—b4, c5:b4; 13) c3:b4, Ga6—b7; 14) Sb5—d6, f7—f5; 15) a4—a5! Se7—c8 16) Sd6:b7, Hd7:b7; 17) a5—a6! Hb7—f7; 18) Gf1—b5, Sc8—e7; 19) 0—0, h7—h6; 20) Wf1—c1, Wf8—c8; 21) Wc1—c2; Hf7—e8 22) Wa1—c1, Wa8—b8; 23) Hd2—e3, Wc8—c7; 24) Wc2—c3, He8—d7; 25) Wc1—c2, Kg8—f8; 26) He3—c1, Wb8—c8; 27) Gb5—a4; b6—b5; 28) Ga4:b5, Kf8—e8; 29) Gb5—a4, Ke8—d8; 30) h2—h4! i czarne się poddały. (patrz djagr. O). Partja, którą podajemy bez komentarzy, jest jedną z najpiękniej wygranych przez mistrza świata przy największej prostocie środków.

Capablanca, mistrz gry pozycyjnej uległ Alechinowi w subtelnych partjach gry pozycyjnej, Boguljubow — mistrz kombinacyj — przegrywa w partjach otwartych, nakoniec Nimzowitscha bije Alechin jego własną bronią: „blokadą", której prawidła widać nie są mu obce.

Na tem kończymy nasze rozważania.

Rozwiązaniu końcówki Walker'a i omówieniu stosunku jej do teorji pól odpowiednich, poświęcimy artykuł w następnym n-rze czasopisma. Poprawne rozwiązanie nadesłał tylko **p. J. Fux (Białystok)**, któremu też przypada nagroda.

p. F. K. W-wa. Posunięcie wskazane przez WPana nie wygrywa, bowiem może nastąpić: 1) a3, Kb6. 2) Kc3, Ka5. 3) Kd3, Ka4. 4) Ke4, K×a3 i biały Król musi walczyć o remis wobec groźby 5... Kb3.

KRONIKA

Warszawa. Z Polskiego Związku Szachowego. Jak się dowiadujemy z kół dobrze poinformowanych, Zarząd P. Z. Sz. ukonstytuował się jak następuje: Prezes p. Woj. dr. Br. Nakoniecznikow-Klukowski, I v-prezes p. Kazimierz Piłsudski; II v-prezes p. D. Przepiórka; III v-prezes p. ppłk. dr. M. Steifer; skarbnik p. T. Pawłowski; Ref. finansowy p. L. Orlański; sekretarz p. Z. Marjenstras; kronikarz p. J. Madfes; zastępca sekretarza p. St. Łękawski. — Stanowisko kapitana związkowego narazie nie zostało obsadzone. Pozostali członkowie Zarządu P. Z. Sz. bez specjalnego przydziału. — Jedną z najbliższych prac nowego Zarządu będzie wydanie

książki „olimpijskiej". Prace nad tem wydawnictwem, oczekiwanem przez ogół szachistów, są już daleko posunięte.

W dniu 3 listopada r. b., na zaproszenie Związku Pracowników Umysłowych Administracji Wojskowej, odbył się mecz szachowy w ładnym lokalu tegoż Związku. W grze wzięło udział siedem szachistek z „Koła Pań" w składzie następującym: pp. Dr. R. Hermanowa, N. Kowalska, J. Januszewska, I. Feystowa, I. Manczarska, G. Borowiczanka i H. Niciakowa, z których pierwsza i trzecia szachownica wygrały, czwarta zremisowała, reszta zaś przegrała. W sympatycznym nastroju przy szachownicach oraz herbatce prędko minął czas od godz. 11 r. do 4 pp.

Dnia 15.XI.1935 r. odbyło się uroczyste otwarcie nowego lokalu przy ul. Królewskiej 23 Warszawskiego Towarzystwa Zwolenników Gry Szachowej.

Uroczystość zgromadziła w pięknym nowym lokalu liczne rzesze członków i sympatyków zasłużonego dla szachów w Polsce i posiadającego piękne tradycje klubu.

Dnia 17.XI.1935 r. odbył się towarzyski mecz Klubu Szachistów YMCA z Sekcją Szachową Pracowników Administracji Wojskowej. Grało 15 szachownic. Wynik 10½ dla YMCA.

Milanówek. Dnia 3 listopada b. r. odbyła się tu uroczystość otwarcia Sekcji Szachowej Klubu Społecznego. Uroczystość zaszczycili swą obecnością: mistrz D. Przepiórka, pułk. dypl. M. Steifer, p. Orlański, L. Tuhan-Baranowski, prezes W. O. Z. SZ. p. R. Paliński, p. Adamczewski oraz delegatka Koła Pań przy W. O. Z. SZ. p. Barbara Flerow-Bułhak.

Prez. Klubu Społecznego p. J. Aleksandrowicz powitał dostojnych gości, poczem przemawiali: pułk. M. Steifer i prez. R. Paliński, życząc Sekcji jaknajpomyślniejszego rozwoju. Następnie rozegrany został mecz na czterech szachownicach Grodzisk — Milanówek z wynikiem 3 — 1 dla Grodziska.

Następnie p. L. Tuhan-Baranowski dał seans gry pednoczesnej na 14 szachownicach z wynikiem: + 14.

W dniu 24.XI. br. rozpoczął się turniej indywidualny o mistrzostwo Milanówka przy udziale 14 najsilniejszych miejscowych szachistów.

Inowrocław. Inowrocławski Klub Szachistów przystąpił do intensywnej pracy w myśl wytkniętego na kilka lat programu. Turniej klasy A zgromadził wszystkich najlepszych szachistów klubu w liczbie 16-tu. Zwycięzca turnieju klasy B wejdzie do klasy A.

DZIAŁ ZADAŃ

T. Czarnecki

Nowoczesna dwuchodówka

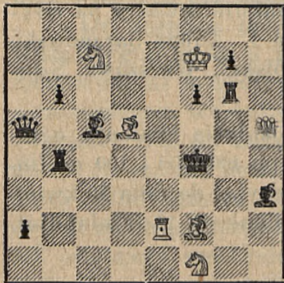
c. d.

2. Przesłony.

O ile blokowania są kombinacją wyłącznie czarną, o tyle przesłony są grą strategiczną zarówno białych, jak czarnych figur. A więc czarne w obronie przesłaniają linję innej czarnej figury, zamykają linję białej figury, która ma dać mata, lub która broni jakiegoś pola przy cz. Królu; białe przesłaniają linję cz. figury, aby na tej linji dać mata, lub uwolnić inną swoją figurę, lub wreszcie białe w posunięciu matującem wyłączają swoją figurę.

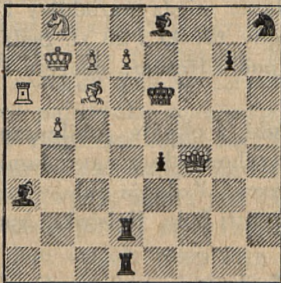
Na przesłonie czarno - czarnej oparty jest temat *Grimshaw*. Polega on na wzajemnem przesłanianiu na tem samem polu czarnej Wieży i Gońca, lub Gońca i piona, o ile stoi on jeszcze na 7 linji.

Nr. 8. T. Czarnecki

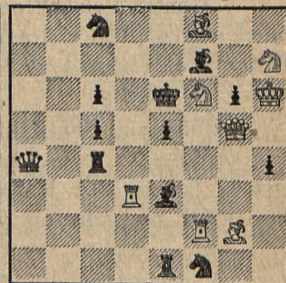
Els Escacs a Cat. 1934

Nr. 9. B-cia May

„Świat Szachowy" 1932

Nr. 10. J. Hartong

(I n. Italia Scacch. 1933)

W zad. Nr. 8 po wstępie 1) Gb7! grozi 2) Sd5 mat. (Goniec nie może odejść gdzieindziej po linji a8 — h1, bo nastąpi 1)... Ha7!) Obrony tematu Grimshaw: 1)... Wd4 (przesłona Ge5) 2) Ge3 mat 1)... Gd4 2) We4 mat (przesłona Wb4). Były to obrony bezpośrednie; mamy w tem zadaniu jeszcze drugi Grimshaw, przesłaniający b. Hetmana: 1)... Wg4 (jeżeli 2) Sd5? to 2)... Kf3) następuje 2) Se6 mat i 1)... Gg4 2) Gg3 mat. Wreszcie 1)... Wg5 2) Hf3 mat (blok). Ta obrona nie jest czysta.

Zadanie Nr. 9 przedstawia t. zw. *blokujący Grimshaw*. Goniec a3 i Wieża d2 nietylko przesłaniają wzajemnie swoje linje, ale i blokują czarnemu Królowi pole d6.

Po wstępie 1) Hg5 grozi 2) Gd5 mat, obrony tematowe: 1)... Gd6 i 1)...

Wd6 prowadzą do matów: 2) d8S mat i 2) d×e8H mat, z wykorzystaniem zarówno przesłon, jak i blokowań.

Niezwykle trudnym do opracowania tematem jest podwójny Grimshaw jedną Wieżą i Gońcem. Podane tu zad. Nr. 10 jest prawdziwem arcydziełem techniki kompozytorskiej.

Po 1) Sd7 grozi 2) Wf6 następuje Grimshaw na polach d4 i f4. 1)... Gd4 2) Hg4 mat (uwolnienie Hetmana i przesłona cz. Wieży c4 i b. Wieży d3—Hetman musi bronić pola d7!) 1... Gf4 2) Gh3 mat (przesłona Wc4 i Wf2) 1)... Wd4 2) S×c5 mat (przesł. cz. Gońca) 1)... Wf4 2) H×e5 mat (uwolnienie Hetmana przez przesłonę Ge3). Trzecie uwolnienie Hetmana po 1)... G×f2 2) Hf6 mat dopełnia całości. Zwracamy uwagę na zróżniczkowanie matów uwolnionym Hetmanem. (D. c. n.)

MECZ POLSKA — WĘGRY.

Międzynarodowy mecz kompozycji szachowej zakończył się wysokiem zwycięstwem Polski 65:43. Jeśli zważyć, że Węgrzy są w dziedzinie dwuchodówki potęgą, można uznać ten wynik za olbrzymi sukces dla naszej młodej drużyny. Sukces zespołowy uświetniają wyniki indywidualne: w pierwszym temacie I miejsce zdobył W. Hebelt, w drugim — M. Wróbel i F. Fleck (Węgry), w trzecim — M. Wróbel i T. Czarnecki.

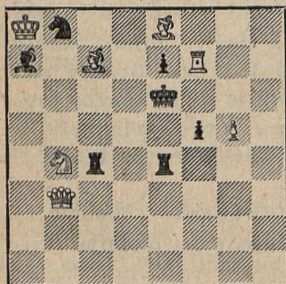
NOWE KONKURSY.

„Gazeta Polska“ ogłasza międzynarodowy konkurs otwarty na trzychodówki w 1936 r. Nagrody 60, 40 i 20 zł. Sędzia L. Tuhan-Baranowski. Zadania należy nadsyłać pod adresem: „Gazeta Polska“, Warszawa, Szpitalna 1 — szachy.

Helsingin Shakkiklubi z okazji jubileuszu 50-lecia istnienia, ogłasza konkurs na dwu- i trzychodówki z nagrodami po 400, 200 i 100 m. fińskich. Sędzia K. A. K. Larsen. Zadania należy przesyłać do dnia 30 kwietnia 1936 r. pod adresem: Pentti Sola, Helsinki, Apollonkatu 13 (Finlandja).

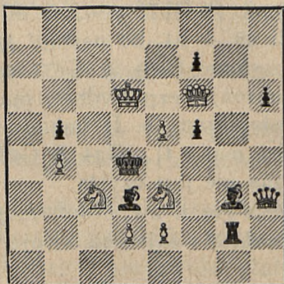
Zadania oryginalne.

Nr. 22. B. Krzepisz, Warszawa

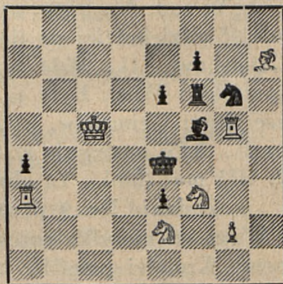
Mat w 2 posunięciach

Nr. 23. St. Sobolewski, Warszawa

Mat w 2 posunięciach

Nr. 24. B. Landau, Warszawa

Mat w 2 posunięciach

Zakłady Graf. „Polska Zjednoczona“ Warszawa, Nowolipie 2. Tel. 11-40-45.